

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 69

28

Weekblad voor kerk en samenleving

13 juli 2025

In het oog van de orkaan

Leven op het ritme van het Caribisch gebied met geloof, solidariteit en hoop
Een pastorale brief van de Bisschoppenconferentie van de Antillen.

1. Aan onze geliefde zusters en broeders in Christus in het Caribisch gebied: moge de genade en vrede van onze Heer Jezus Christus met u allen zijn.

2. Elk jaar, terwijl de lucht donkerder wordt en de wind opsteekt, herinnert onze regio zich wat het betekent om te leven met de realiteit van orkanen. We weten ook dat er actieve vulkanen voorkomen in de regio en verder overstromingen en branden. We bereiden ons voor op natuurrampen, niet als verre bedreigingen, maar als bekende, en soms verwoestende, realiteiten. Moedig trotseren we deze stormen en verkondigen we met de psalmist: "God is onze toevlucht en sterkte, een altijd nabije hulp in benauwdheid. Daarom zullen wij niet vrezen..." (Psalm 46:1-2).

3. Wij, uw bisschoppen, schrijven u een boodschap van geloof, moed en hoop. Als pastores die u in dit Jubeljaar vergezellen, willen we stilstaan bij wat deze natuurlijke ritmes betekenen voor ons leven als Kerk en hoe we daarop kunnen reageren als een volk geworteld in hoop.

Natuurrampen en de roep van de armen

4. Natuurrampen, zoals orkanen, verstoren niet alleen het leven in het Caribisch gebied, ze maken deel uit van onze jaarlijkse cyclus van weersomstandigheden. Deze cyclus brengt echter aanzienlijke uitdagingen met zich mee, met name voor mensen in armoede. Gezinnen die in onstabiele huisvesting of kustgebieden wonen, worden ernstig bedreigd. Na elke orkaan ervaren de meest kwetsbaren langdurig lijden. Armoede verergert wanneer oogsten zoals bananen worden verwoest, wanneer huizen worden verwoest, wanneer kinderen niet naar school kunnen terugkeren en wanneer zieken beperkte toegang tot gezondheidszorg hebben. Zoals paus Franciscus stelt: "De zwaarste lasten van alle aanvallen op het milieu worden door de allerarmsten gedragen" (Laudato Si, §48).[1]

5. De schepping zelf weerspiegelt onze nood: "Wij weten dat de hele schepping tot nu toe zucht en lijdt onder barensweeën..." (Romeinen 8:22). In elk overstroomd dorp, elk beschadigd dak en elk onuitgesproken verdriet hoort God de kreet van de armen: "Ik heb de ellende van mijn volk gezien... Ik heb hen horen roepen... Ik ken hun lijden" (Exodus 3:7). Zoals benadrukt in de AEC-verklaring over klimaatverandering uit 2015: "Iedereen wordt getroffen, maar het zijn de armen die dit het meest voelen. Dit komt doordat de armen de minste middelen hebben om deze tegenspoed te verwerken en zich aan te passen" (§5).[2]

Hurricane Maria
Dominica

God met ons in de storm

6. Sommige mensen beschouwen deze rampen als een goddelijke straf. Wij verwerpen deze gedachte. Toen Jezus werd ondervraagd over een tragische gebeurtenis (Lucas 13:1-5), verduidelijkte hij dat lijden niet gelijk staat aan Gods straf. In plaats daarvan nodigt lijden ons uit tot bekering, mededogen en verbondenheid. Wij verkondigen een God die met ons meereist in plaats van boven ons zweeft: "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond" (Johannes 1:14). Christus is aanwezig in de schuilplaats tijdens orkanen, in de buurman die voedsel aanbiedt, en in de handen die helpen bij de wederopbouw.

7. Onze theologie moet resoneren met onze ervaringen. Tijdens elke ramp worden we aangemoedigd een God te vinden die ons niet in de steek laat, maar ons tegemoet komt in het tumult en roept: "Zwijg, wees stil" (Marcus 4:39).

De bisschoppen van de Antillen herinnerden ons er in 2005 aan: "Dankbaar de verantwoordelijkheid nemen voor de integriteit van de schepping is een belangrijk onderdeel van wat het betekent om naar Gods beeld geschapen te zijn... We zijn allemaal in de wereld, niet als eigenaren, maar als huurders

READYTEX
Art Gallery
 buy art
 rent art
 exclusive artists

www.readytexartgallery.com
 Phone +597 421750 WhatsApp +597 8945911

en rentmeesters" (Zorg voor de Aarde - Onze Verantwoordelijkheid, §2).[3]

8. In het licht van een theologie die spreekt over Gods aanwezigheid in de turbulentie van deze jaarlijkse cyclus van weersomstandigheden, moeten we een cultuur van voorbereiding ontwikkelen die de culturele neiging om last-minute voorbereidingen te treffen tegengaat. Een zekere mate van paraatheid zou altijd moeten bestaan, zodat er geen last-minute haast is om voorbereidingen te treffen wanneer de orkaan of andere natuurramp al op ons afkomt. De kwaliteit van de voorbereiding zal ons herstel na een orkaan beïnvloeden.

Een cultuur van voorbereiding geworteld in geloof

9. We moeten een Caribische theologie van rampen ontwikkelen die geworteld is in ons geloof, onze cultuur en onze ervaring. De storm is niet alleen een crisis; het is ook een klaslokaal. Het leert ons veerkracht, mededogen, onderlinge afhankelijkheid en vindingrijkheid. Net als cassave die na een overstroming wordt geplant, of netten die na een storm worden gerepareerd, moet onze spiritualiteit sterk en geworteld zijn. Maar we moeten verder gaan.

10. We moeten een houding en cultuur van voorbereiding ontwikkelen en naleven. Dit betekent het ontwikkelen van gewoonten van paraatheid en verantwoordelijkheid op elk niveau: thuis, parochie, school, gemeenschap, bisdom en regio. Voorbereiding gaat niet alleen over noodpakketten. Het gaat om een langdurige inzet voor spirituele, relationele, logistieke en infrastructurele paraatheid om rampen het hoofd te bieden en samen de risico's te minimaliseren: "Draag elkaars lasten, en zo vervult u de wet van Christus" (Galaten 6:2); "Ik had honger en jullie gaven mij te eten. ... Ik was een vreemdeling en jullie ontvingen mij" (Matteüs 25:35).

Wordt vervolgd op pagina 2 en 3

In het oog van de orkaan

11. Onze reactie moet proactief zijn, niet reactief. De kwaliteit van onze voorbereiding bepaalt de snelheid en kracht van ons herstel. Wachten tot de orkaan of andere natuurramp al op ons afkomt, is te laat. We hebben duidelijke protocollen, training, voorraden en netwerken nodig die al aanwezig zijn, ruim voordat de wind begint te huilen. Zoals de COP21-verklaring aandringt, kunnen we het gebruik van fossiele brandstoffen verminderen, natuurlijke hulpbronnen verstandig beheren, bomen planten, bossen beschermen en altijd hulp bieden vóór, tijdens en na rampen.[4]

12. Het opbouwen van deze cultuur van voorbereiding is belangrijker dan vertrouwen op welke hulporganisatie dan ook. Het is het werk van de gemeenschap. Het is het werk van de Kerk. Het moet verweven zijn met de structuur van onze Caribische spiritualiteit.

De Kerk als veldhospitaal van hoop

13. Caritas Antillen, Katholieke Hulporganisaties, maatschappelijke organisaties en andere organisaties in verschillende bisdommen illustreren de missie van de Kerk om te dienen als handen en voeten van Christus. Caritas belichaamt de essentie van liefdevolle actie door gebruik te maken van getrainde jongeren en parochievrijwilligers, door beschermingsmaatregelen te implementeren en door systemen voor snelle respons op te zetten. We zouden ons door hun voorbeeld moeten laten inspireren. Zoals paus Franciscus stelt: "Alles is met elkaar verbonden" (Laudato Si, §91). [1] Bisdommen worden aangemoedigd om:

- Een sterke relatie met Caritas Antilles op te bouwen.
 - Rampenteams op parochieniveau op te leiden.
 - Jongeren te onderwijzen in rampenparaatheid en leiderschap.
 - Waardigheid en veiligheid te waarborgen bij alles wat we doen.
 - Samen te werken met nationale rampenbestrijdingsorganisaties.
14. Het AEC Rampenfonds stelt bisschoppen in staat snel te reageren. Het toont onze toewijding aan solidariteit, niet alleen in woorden, maar ook in daden. We moeten ons bewustzijn van solidariteit tussen alle katholieke gemeenschappen in de

regio versterken om degenen die door een natuurramp zijn getroffen te helpen. Hoop: De Geest die in ons is uitgestort

15. Zelfs in tijden van gebrokenheid houden we vast aan hoop: "En de hoop stelt ons niet teleur, omdat Gods liefde in onze harten is uitgestort door de Heilige Geest die ons gegeven is" (Romeinen 5:5). Hoop is geen wensdenken. Ze is geworteld in Gods liefde die onze harten vervult. Ze belichaamt de kracht om een naaste te steunen, de moed om te herbouwen en het geloof dat God ons niet vergeten is. Zoals de bisschoppen in 2015 verklaarden: "Wij zijn ervan overtuigd dat iedereen de capaciteit heeft om bij te dragen aan het overwinnen van klimaatverandering en te kiezen voor een duurzame levensstijl" (Declaratie, §11).[2] Als Kerk zijn we geroepen om een missie van hoop te belichamen.

Wat iedereen kan doen

16. Er bestaan minstens vijf methoden voor spirituele en praktische voorbereiding:

- Kom samen voor gebed met je familie, parochie, religieuze groepen, schoolgemeenschappen en collega's op de werkplek vóór en tijdens het orkaanseizoen (Psalm 46; Romeinen 5).
- Richt een rampenbestrijdingsteam van je parochie op of word er lid van.
- Stel een noodpakket samen met voedsel, water, medicijnen en zaklampen en radio's op batterijen.
- Kijk naar oudere of geïsoleerde burens vóór, tijdens en na de rampen.
- Steun Caritas en steun de noodhulpinitiatieven van de Kerk.
- Draag bij aan het rampenfonds van de bisschoppen.

Slotzegen: Eén volk, één geloof, één hoop

17. We staan niet alleen tegenover deze rampen, maar samen. We zijn verenigd als één Lichaam in Christus in onze multi-etnische Caribische achtergrond. Zelfs te midden van het oog van de orkaan blijft God bij ons. In elke poging tot wederopbouw verschijnt Christus opnieuw. Laten we een Kerk zijn die waakt, bidt, zich voorbereidt en dient, want: "De Schepper laat ons niet in de steek... De mensheid bezit nog steeds het vermogen om samen te werken aan de bouw van ons gemeenschappelijke huis" (Laudato Si, §13).[1] Zoals de bisschoppen ons eraan herinnerden in

de Verklaring van 2015: "Klimaatverandering ... vertegenwoordigt in de eerste plaats een spirituele crisis met diepgaande morele gevolgen. De gevolgen ervan zullen toekomstige generaties treffen. We zijn het aan onszelf en degenen die volgen verplicht om NU TE HANDELEN" (§9).[2]

18. Moge de Heer u zegenen en behoeden. Moge de Heer zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn. Moge de Heer zijn gelaat over u verheffen en u vrede schenken (Numeri 6:24-26). Moge Maria, Onze Lieve Vrouw, Ster van de Caribische Zee, voor ons ten beste spreken nu we het ritme van een nieuw orkaanseizoen omarmen. Met pastorale liefde en solidariteit, De Bisschoppen van de Bisschoppenconferentie van de Antillen Pinksterfeest 2025.

1. Franciscus. Laudato Si' (Over de zorg voor ons gemeenschappelijk huis). 2015. Beschikbaar via: https://www.vatican.va/content/francesco/en/encyclicals/documents/papa-francesco_20150524_enciclica-laudato-si.html#_ftnref114
2. Bisschoppenconferentie van de Antillen. AEC-verklaring over klimaatverandering. 2015. Beschikbaar via: <https://aecbishops.org/wp-content/uploads/2019/01/AEC-Statement-Declaration-on-Climate-Change.pdf>
3. Antilliaanse Bisschoppenconferentie. Zorg voor de Aarde – Onze Verantwoordelijkheid. 2005. Beschikbaar via: <https://aecbishops.org/caring-for-the-earth-our-responsibility/>
4. Verenigde Naties. Het Akkoord van Parijs. 2021. Beschikbaar via: <https://www.un.org/en/climatechange/paris-agreement>

BIJLAGE

Praktische richtlijnen voor en na een ramp

In tijden van storm streven we naar spirituele paraatheid, maar moeten we ook handelen met wijsheid en vooruitziende blik. Zoals Jezus zei: "De wijze bouwde zijn huis op de rots" (Matteüs 7:24). Voorbereiding is een vorm van wijsheid die geworteld is in liefde voor onze families en gemeenschappen. Hier zijn praktische instructies om elk huishouden in het Caribisch gebied te helpen een cultuur van voorbereiding te hanteren.

Hurricane Beryl
Jamaica

In het oog van de orkaan

Voor een ramp: Wees voorbereid

1. Bereid je huishouden voor:

- Noodvoorraden: Zorg voor een voedsel- en watervoorraad voor 3-5 dagen (minimaal 3,8 liter per persoon per dag).
 - EHBO-doos: Neem basismedicijnen, verband, ontsmettingsmiddelen en eventuele benodigde recepten mee.
 - Beveilig documenten: Bewaar kopieën van belangrijke documenten (identiteitsbewijzen, titels, zorgpasjes) in waterdichte containers of digitaal.
 - Zaklampen en batterijen: Vermijd kaarsen. Gebruik zaklampen en radio's op batterijen.
- ### 2. Ken je veilige plekken:
- Bepaal de veiligste kamer in je huis (bijv. een binnenkamer zonder ramen).
 - Weet waar de dichtstbijzijnde gemeenschappelijke opvang is en hoe je er komt.
 - Spreek een ontmoetingspunt voor het gezin af en een noodcontactplan voor het geval dat je uit elkaar gaat.

3. Bescherm je huis:

- Maak goten en afvoeren schoon voordat het seizoen begint.
- Snoei bomen en zet losse spullen buiten vast.
- Installeer stormluiken of spijker ramen dicht als er een orkaanwaarschuwing wordt afgegeven.

4. Bereid uw parochie voor:

- Zorg ervoor dat uw parochie een rampenplan en een rampenteam heeft.
- Maak van uw kerk een communicatie- en zorgcentrum.
- Organiseer lokale inchecksystemen voor ouderen en kwetsbaren.

Na een ramp: Herstel met zorg

1. Blijf veilig:

- Keer niet terug naar beschadigde gebouwen tenzij de autoriteiten deze veilig hebben verklaard.
- Wees voorzichtig met neergehaalde elektriciteitskabels, verontreinigd water en overstromingen.
- Luister naar officiële aankondigingen voordat u zich verplaatst.

2. Zorg voor elkaar:

- Vraag uw burens hoe het gaat, vooral ouderen, alleenstaande ouders of mensen met een beperking.
- Deel wat u heeft – water, voedsel, onderdak – met mensen in nood.

- Steun de hulpverlening in uw parochie en help Caritas of lokale hulporganisaties.

3. Zorg voor uw geestelijke gezondheid:

- Spreek dank- en klaaggebeden uit.
- Kom samen voor de eucharistie wanneer dat veilig is; het versterkt onze hoop.
- Houd een dagboek of gebedsreflectie bij om verdriet, verlies of de wonderen die je hebt meegemaakt te verwerken.

4. Herbouw als gemeenschap:

- Leg schade vast voor verzekeringen of overheidssteun.
- Sluit je aan bij of vorm een parochieteam om te helpen bij het opruimen en herbouwen.
- Pleit voor een beter voorbereidingsbeleid in je lokale gemeenschap en bisdom.

Onthoud:

"De wijzen slaan voortreffelijk voedsel en olijfolie op, maar de dwazen slokken het op" (Spreuken 21:20). "Laat alles fatsoenlijk en in orde gebeuren" (1 Korintiërs 14:40).

Thank you for journeying with us.

Contact Information

 1-868-622-2932

 aecbishops.org / @aecbishops

 aecrccommunications@gmail.com

 9A Gray Street, St. Clair, Port-of-Spain, Trinidad and Tobago.

Vorbereiding is geen angst, maar geloof in actie. Herstel is niet iets wat je alleen doet; het is het werk van de gemeenschap. Laten we wijs leven, samen handelen en weer opstaan in hoop.

Dit is een vertaling van Google. Voor de originele Engelstalige versie kunt u terecht op de website van Omhoog.

Stg. RK Begraafplaats | Schietbaanweg 35 | office@rkbegraafplaats.org
472185 / 472154 / 8407779(whatsapp)

Missie

Het duurzaam ontwikkelen en beheren van begraaf- en overige faciliteiten en het op maat verzorgen van uitvaarten met als uitgangspunt de Rooms-Katholieke traditie.

Visie

De toonaangevende aanbieder te zijn van uitvaartverzorging, met een herkenbare katholieke identiteit/uitstraling en die toegankelijk is voor eenieder.

Bekendmaking: Grafruiming

De RK Begraafplaats a/d Schietbaanweg 35 gaat starten met de volgende fase van herindeling en ordening middels ruiming van oude graven. In dit kader maakt de RK Begraafplaats bekend dat ruiming van graven die ouder zijn dan 20 jaar en het as in de urnenwand ouder dan 10 jaar kan worden voorkomen middels het voldoen van de grafrustverlenging. Voor nadere informatie kunt u contact opnemen per email (office@rkbegraafplaats.org) of telefonisch(472185) en op de facebookpage(Stg RK Begraafplaats Suriname) waarbij u in de publicatielijst de naam v/d overledene kan opzoeken en op ons mededelingenbord op de begraafplaats.

Belangrijk: bij de veldopname is het voorgekomen dat niet alle graven konden worden geïdentificeerd vanwege ontbrekende of onduidelijke naamplaten. Deze namen zullen dus niet voorkomen op de lijsten maar komen wel in aanmerking voor ruiming.

(Whatsapp)

Wilt u graag
Omhoog blijven ontvangen?
Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank t.n.v.
R.K. Bisdome

met vermelding:
DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank
aan degene die reeds bijdragen.

Elke bijdrage is van harte
welkom!

KJS

JUBILEE YOUTH FESTIVAL

Lucas 6:38

Geef en u zal gegeven worden, meer dan overvloedig zult u ervoor terugkrijgen. Met de maat waarmee u meet, zult ook u gemeten worden.

DONATE! WE NEED YOUR HELP

Together our reach is beyond
measure

Contact: 426092 / +597-8988993
Uw donatie kunt u ook storten op het
rekeningnummer;
RK Bisdome DGCC - 1669915 DSB

Meld je aan als vrijwilliger

JOIN
OUR
TEAM

KJS

Matt. 5, 13-16

Jubilee Youth Festival

Datum: 04 - 07 September 2025

1 Korintheërs 12:12

Ons lichaam bestaat uit vele delen, maar
al die delen samen vormen één lichaam.
Zo is het ook met Christus.

Vrijwilligers contact informatie.
pastoraalcentrum@bisdomeparamaribo.org
Tel.#: 426092 / +597-8988993

Vrijwilligers kunnen zich ook via de online link registreren

KJS

Jubilee Youth Festival

THEMA:
JONGEREN,
LAAT DE HOOP
JE BLIJ MAKEN.
~ROM. 12:12~

Talks, Workshop
Sport, Muziek

Gebed, Eucharistie
Candle Light
Procession

Datum: 04 - 07 September 2025
Leeftijd: 13 - 24 jaar
Complex: Asewa 'Otono / Christoforus internaat
Prinsessestraat #46
Bijdrage: SRD 750,-
Registratie online

Don't forget to bring your friends!

Op De Verkooptafel

Tweedehandse boeken te koop in de Frater Lambertus Bibliotheek.

Openingstijden: Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag: 08.00–14.00u

Vrijdag: gesloten

Adres: Mgr. Wulfinghstraat 2

Voor info: Monique Masé, tel. 426092 tst 251

Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

Menslief ik hou van je!

Phil Bosmans

Dit boekje bevat vitaminen voor het hart. U mag in geen geval deze "vitaminen" allemaal tegelijk innemen. Dan verliezen ze hun smaak en bezorgen je indigestie. Leg dit bundeltje "vitaminen" ergens dicht bij de hand, naast je bed. Ze doen geen wonderen. Ze brengen blijdschap, telkens als ze een ster aansteken in de nacht en elke keer als ze ergens een bloem doen groeien in de woestijn.

Tielt: Lanno - 112 blz.

Dit boekje kost: Srd. 15,=

Lachen mag van God

Louis Verbeeck

Een bundel cursiefjes van Verbeeck, op zijn best! Een vleugje melancholie, wat levenswijsheid, pittige, soms ontroerende, maar altijd prettige stukjes over zeer menselijke dingen uit het leven van alledag. De grote en de kleine dingen des levens.

Leuven: Davidsfonds - 144 blz.

Dit boek kost: Srd 30,=

Behalve bovengenoemde boeken zijn er andere leuke en interessante boeken op de verkooptafel tegen zeer aantrekkelijke prijzen.

U bent van harte welkom om te komen kijken, kopen (gepast betalen s.v.p.) en om te genieten van de vredige sfeer in de Frater Lambertus bibliotheek.

KINDERKAMPEN 2025

MARIA ANKER VAN

Plaats:
Groningen, Saramacca

Bijdrage:
SRD 500 per kind

Leeftijd:
8 t/m 13 jaar

Meisjeskamp
18-21 augustus

Jongenskamp
25-28 augustus.

Dienaressen van de Heer en de Maagd van Matara (SSVM)
Doe je mee, neem contact op met de zusters voor de link.
(+597) 711 5331/420 513

HET KERKELIJK MUSEUM IN SAMENWERKING MET
DE STICHTING SURINAAMS MUSEUM
PRESENTEERT

MEMRE NOLA

EXPOSITIE

Originele werken van Hatterman

Plaats: Kerkelijk Museum. Henck Arronstraat 12

Openingstijden Maandag t/m vrijdag 09.00 tot 12.00 uur en zondag volgens afspraak.
Telefoon: 473306 of via whatsapp 8664623

STICHTING
SURINAAMS
MUSEUM

..."CANTEMUS"...

Bij gelegenheid van mijn diamanten priesterwijding heb ik een verzameling van 200 liederen uitgegeven. Het is een weerspiegeling van mijn muzikale activiteiten in Suriname, Nederland, Haiti, Frankrijk en Lourdes. Vlotte, meestal bekende melodieën maar met een begrijpelijke, bijbelse of liturgische tekst. Ze zijn allemaal voorzien van noten en gitaargrepen.

Prijs: SRD 250,= Verkrijgbaar in de vitrine en bij Radio IMMANUEL.

Bij aankoop van 10 of meer, (bv voor koren) Betaalt u SRD. 200,=

De volledige opbrengst is bestemd voor het behoud van RADIO IMMANUEL w.g. Pater M. Noordermeer O.M.I.

Commentaar op de lezingen van de 15e Zondag door het Jaar (Jaar C)

Achtergrond van de eerste lezing (Deuteronomium 30: 10- 14)

Het boek Deuteronomium is het vijfde boek van de Tora. De Tora wordt gevormd door de eerste vijf boeken van de Bijbel, ook genoemd “de vijf boeken van Mozes”. De Tora is het hart van het Oude Testament. In Deuteronomium denkt de bijbelse schrijver vooral na over het geheel van wat God aan Mozes geopenbaard heeft aan levensregels, religieuze voorschriften en wijsheid. Dit, in zijn geheel, is hoe God inzicht en leiding geeft aan dit volk dat Hij heeft uitgekozen om God en Zijn wegen en beloften te leren kennen, om op een later moment in de geschiedenis door Zijn Zoon alle volkeren van de mensheid te redden. God is een God die spreekt, omdat Hij alle mensen tot verlossing en volheid van leven wilt brengen. Zijn Woord heeft kracht en komt tot ons op vele wijzen. Daarom herinnert Mozes het volk eraan dat het belangrijkste van wat God in Zijn Woord ons zeggen wilt, niet zo moeilijk is dat alleen geleerden het zouden kunnen kennen. Neen, het Woord is dicht bij ons, en dat is omdat God als een Vader in grote barmhartigheid aan ons denkt, ons nabij blijft en een ieder Zijn genade en wijsheid wilt schenken. Het belangrijkste is slechts of wij mensen ons voor de inhoud van Gods Woord willen openstellen, of dat we excuses en drogredenen bedenken om ons eigen ding te doen en ons niet te laten gezeggen door Gods Woord.

Eerste lezing: Deuteronomium 30: 10-14

In die dagen sprak Mozes tot het volk: “Als gij de stem van de Heer uw God hoort, dan moet ge Hem gehoorzamen en alle geboden en voorschriften onderhouden, die in dit wetboek staan opgetekend; dan moet gij met heel uw hart en heel uw ziel terugkeren tot de Heer uw God. De geboden die ik u heden geef zijn niet te zwaar voor u en zij liggen niet buiten uw bereik. Zij zijn niet in de hemel en gij hoeft niet te zeggen: ‘Wie zal naar de hemel opvaren om ze voor ons te halen en ze ons te laten horen, zodat wij ze kunnen volbrengen?’ Ze zijn niet overzee en ge hoeft niet te zeggen: ‘Wie zal de zee overvaren om ze voor ons te halen en ze ons te laten horen, zodat wij ze kunnen volbrengen?’ Neen, het woord is dicht bij u, in uw mond en in uw hart. Gij kunt het dus volbrengen.”

Tussenzang: Psalm 69

Refrein: Ziet toe, geringen, en weest verheugd, schept moed, gij allen die God zoekt.

Mijn gebed, Heer, richt ik tot U, nu is het de tijd van genade. Verhoor mij, Heer, want mild is uw zegen, sta mij met heel uw barmhartigheid bij.

Ik ga gebogen onder mijn smart; God, laat uw hulp mij beschermen. Gods Naam zal ik loven in mijn gezang, Hem dankbaar overal prijzen.

Ziet toe, geringen, en weest verheugd, schept moed, gij allen die God zoekt. God luistert naar wat een arme Hem vraagt, vergeet zijn gevangenen niet.

Achtergrond van de tweede lezing (Kolossenzen 1: 15-20)

Het geestelijk lied of gedicht dat we in de tweede lezing horen, is een van de mooiste lofzangen over Christus in het Nieuwe Testament. Door de inspiratie en leiding van

Vincent van Gogh: "De Barmhartige Samaritaan".

de Heilige Geest en door de woorden die Jezus zelf gesproken heeft, kon Paulus tot een steeds dieper inzicht komen van wie Christus in feite is. Reeds vóór alle eeuwen, ja, vóór alles is ontstaan, was Hij reeds met de Heilige Geest in de heerlijkheid van de Vader. In deze tekst horen we het geheim van de H.Drievuldigheid doorklinken: er één God, maar God is Vader, Zoon en Heilige Geest. Johannes spreekt hiervan in de eerste regels van Zijn evangelie: “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Alles is door Hem geworden. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond” (Jh. 1: 1-2.14). We lezen hier in deze tekst uit de brief aan de Kolossenzen datgene wat de grote geloofsbelijdenis van Nicea zegt over Gods Zoon: “Hij is vóór alle tijden geboren uit de Vader: God uit God, Licht uit Licht, ware God uit de ware God, geboren niet geschapen, en door wie alles geschapen is”.

Tweede lezing: Kolossenzen 1: 15-20

Broeders en zusters, Christus Jezus is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping. Want in Hem is alles geschapen in de hemelen en op de aarde, het zichtbare en het onzichtbare, tronen en hoogheden, heerschappijen en machten. Het heelal is geschapen door Hem en voor Hem. Hij bestaat voor alles en alles bestaat in Hem. Hij is ook het hoofd van het lichaam dat de kerk is. Hij is de oorsprong, de eerste die van de dood is opgestaan om in alles de hoogste te zijn, Hij alleen. Want in Hem heeft God willen wonen in heel zijn volheid om door Hem het heelal met zich te verzoenen en vrede te stichten door het bloed, aan het kruis vergoten om alles in de hemel en op aarde te verzoenen, door Hem alleen.

Achtergrond van de evangelielezing: (Lucas 10: 25-37)

De parabel van de barmhartige Samaritaan is een van de allerbekendste en belangrijkste parabellen van Jezus. Het spreekt over Gods barmhartigheid, die zich actief en met grote bewogenheid buigt over de mens. De parabel is ook een aansporing om ons daadwerkelijk

te laten vormen door het voorbeeld van Gods barmhartigheid en niet met een grote boog om de situaties heen te lopen waar wij iets hadden kunnen betekenen en dus een naaste hadden kunnen zijn voor medemensen in moeilijke omstandigheden. Barmhartigheid is slechts iets wanneer een mens door concrete daden een oprechte geraaktheid met anderen laat zien.

Evangelie: Lucas 10: 25-37

In die tijd trad een wetgeleerde naar voren om Jezus op de proef te stellen. Hij zeide: “Meester wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?” Jezus sprak tot hem: “Wat staat er geschreven in de wet? Wat leest ge daar?” Hij gaf ten antwoord: “Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart en met geheel uw ziel, met al uw krachten en geheel uw verstand; en uw naaste gelijk uzelf.” Jezus zei: “Uw antwoord is juist, doe dat en ge zult leven. Maar omdat de wetgeleerde zijn vraag wilde verantwoorden, sprak hij tot Jezus: “En wie is mijn naaste?” Nu nam Jezus weer het woord en zei: “Eens viel iemand, die op weg was van Jeruzalem naar Jericho, in handen van rovers. Ze plunderden en mishandelden hem en toen ze aftrokken, lieten ze hem half dood liggen. Bij toeval kwam er juist een priester langs die weg; hij zag hem wel maar liep in een boog om hem heen. Zo deed ook een leviet: hij kwam daar langs, zag hem, maar liep in een boog om hem heen. Toen kwam een Samaritaan die op reis was, bij hem; hij zag hem en kreeg medelijden; hij trad op hem toe, goot olie en wijn op zijn wonden en verbond ze; daarna tilde hij hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en zorgde voor hem. De volgende morgen haalde hij twee denariën te voorschijn, gaf ze aan de waard en zei: “Zorg voor hem en wat ge meer mocht besteden, zal ik u bij mijn terugkomst vergoeden.” “Wie van deze drie lijkt u de naaste te zijn van de man die in handen van de rovers gevallen is?” De wetgeleerde antwoordde: “Die hem barmhartigheid betoond heeft.” En Jezus sprak: “Ga dan en doet gij evenzo.”

Wordt vervolgd op pagina 7

Commentaar op de lezingen van de 15e Zondag door het Jaar (Jaar C)

Overweging:

Vandaag wil ik met u de lezingen van deze zondag overwegen vanuit het thema, genomen uit psalm 136: “Eeuwig duurt Zijn barmhartigheid”.

Heeft u ook niet gemerkt hoe ons hart stil wordt wanneer wij weer met aandacht luisteren naar die onvergetelijke parabel van de barmhartige Samaritaan? Met deze parabel wilt Jezus ons steeds dieper doen aanvoelen en begrijpen hoe de hemelse Vader is. Jezus verdiept met deze parabel ons inzicht over het wezen van God. Er is ons al in verschillende psalmen van het Oude Testament veel geopenbaard over Gods barmhartigheid. In psalm 103 lezen we bijvoorbeeld over God: “Hij is het die u uw schulden vergeeft, die u geneest van uw kwalen, Hij is het die u van de ondergang redt, die u omringt met zijn gunst en erbarmen” (Ps. 103, 3-4). Nog uitdrukkelijker getuigt psalm 146 van de concrete uitingen van Gods barmhartigheid: “Gevangenen geeft Hij de vrijheid. De ogen van de blinden opent de Heer, gebrokenen richt Hij weer op. De Heer bemint de rechtvaardigen, de Heer behoedt de ontheemden. De Heer geeft wees en weduwe steun”. (Ps. 146, 7-9). En psalm 136 noemt dankbaar enkele belangrijke momenten van het reddende ingrijpen van God in Israëls geschiedenis en zegt vele keren als een soort refrein: “Eeuwig duurt Zijn barmhartigheid”.

Kortom, de barmhartigheid van God is voor de bijbelse schrijvers niet een abstract idee, maar een concrete werkelijkheid waarmee God Zijn liefde openbaart. Gods barmhartigheid is als die van een moeder of een vader, die vanuit het diepste van hun wezen met tederheid, mededogen en vergeving, heel hun leven lang nauw betrokken zijn bij het welzijn van hun kinderen.

Wat is volgens Jezus’ eigen woorden de zending waarmee de Vader Hem in de wereld gezonden heeft? Dat is de zending om het mysterie van de goddelijke barmhartigheid in al haar volheid te openbaren!

De apostel Johannes schrijft in zijn eerste brief voor de eerste -en enige keer in heel de Heilige Schrift!- die beroemde woorden: “God is liefde” (1 Joh. 4, 8.16). Deze liefde wordt zichtbaar en tastbaar gemaakt in heel het leven van Jezus. Zijn persoon is niets anders dan barmhartigheid: een liefde die zich geeft zonder eerst allerlei voorwaarden te eisen. Jezus is in feite zelf die Samaritaan uit Zijn parabel, die de halfdode mens, liggend langs de weg, verzorgt. Hij sjort als het ware de halfdode mensheid op zijn eigen rijdier, door alles wat Hij doet: de wonderen, Zijn onderricht, en natuurlijk vooral door het kruis. Door Zijn lijden en kruisoffer brengt Jezus de mensheid naar de herberg van verlossing, van nieuw leven en hoop. Hij is zelf de Samaritaan die van harte Zijn eigen geld uitgeeft voor de verdere verzorging van deze lijdende man.

De Samaritaan in Jezus’ parabel kent deze gewonde, lijdende, halfdode mens helemaal niet en hij had niets gemeenschappelijks met hem, want hij was een Samaritaan, een buitenlander waar de Joden een zekere afkeer van hadden. En toch: de Samaritaan was daadwerkelijk de naaste voor deze halfdode

Jood langs de weg. Zo wilt Jezus Zijn mede-Joden de ogen openen. Hij houdt ons allemaal een krachtige spiegel voor en spoort ons met deze parabel aan om na te denken: om te mediteren over het begrip barmhartigheid, en over de vraag hoe dat bij mijzelf zit: waar ik wel en waar ik niet barmhartig ben. En wat ik hieruit kan leren over God, over mijn eigen onvolmaakte persoon, en over het leven.

Zoals ik al zei: eigenlijk is Jezus zelf de Barmhartige Samaritaan! In al Zijn ontmoetingen met de mensen die Hem benaderden, laat Hij iets unieks zien. De vele wonderen die Hij doet, vooral voor zondaars en arme, buitengesloten, zieke of lijdende mensen, staan in het teken van de barmhartigheid. Alles wat Hij de mensen leert in Zijn parabols, in Zijn preken en in Zijn onderricht, spreekt over dat belangrijke thema van barmhartigheid. Hij leert ons zo nadenken over het wezen van God en over wat God van ons vraagt en graag in ons denken, handelen en leven terug wilt zien.

In deze parabel vinden wij de kern van het Evangelie! Jezus leert ons dat de barmhartigheid de kracht is die alles overwint. Met deze parabel wilt Hij ons doen aanvoelen dat de drieëne God barmhartig is en het mensenhart wilt vervullen van liefde en goedheid. God wilt ons vergeven, het zondige en onreine in ons leven verzoenen, en ons hoop en troost schenken door de vergeving van het kruisoffer van Christus. Gods Zoon heeft de hemelse heerlijkheid achter zich gelaten en is mensgeworden in de schoot van Moeder Maria, met slechts één doel: om de wonden van de mensheid te helen. Want de mensheid is feitelijk net als die halfdode man van de parabel. De mensheid is niet bij machte om op eigen krachten vrij te komen uit de strikken van het kwaad en uit de strikken van de zonde, en de eeuwige dood.

Wat is dan de belangrijkste boodschap van deze parabel? Ik denk dat het dit is: wij als Christenen moeten ons wezen steeds meer leren afstemmen op de barmhartigheid van God. Zoals de hemelse Vader liefheeft, zo moeten ook wij leren liefhebben. Zo barmhartig als de drieëne God is, zo zijn ook wij geroepen om barmhartig te zijn ten opzichte van elkaar. Alles in het kerkelijke leven van onze parochies en onze bisdommen, moet oprechte solidariteit, medemenselijkheid en barmhartigheid uitstralen. Niets van onze verkondiging en ons getuigenis naar de wereld toe, mag zonder barmhartigheid zijn. De geloofwaardigheid van de Kerk gaat langs de weg van de barmhartige en meelevende liefde.

In 1980 heeft Paus Johannes Paulus II met zijn tweede encycliek Dives in Misericordia indertijd velen verrast door een heel encycliek geheel te wijden aan dit thema van barmhartigheid. Hij schreef: “De hedendaagse mentaliteit, meer dan die van de mensen van vroeger, schijnt zich tegen de barmhartigheid van God te verzetten en probeert ook de gedachte aan barmhartigheid uit het leven te bannen en in het hart van de mensen uit te roeien. Het woord en het begrip barmhartigheid schijnen de mens te benauwen, die dankzij de geweldige en ongekende vooruitgang van de wetenschap en de techniek, veel meer dan vroeger in de

geschiedenis baas over de wereld is geworden en de aarde onderworpen heeft en nu beheerst. Deze beheersing van de aarde, die soms slechts eenzijdig en oppervlakkig begrepen wordt, schijnt voor barmhartigheid geen ruimte te laten”.

Daarom hebben wij als Kerk een wezenlijk zending, ons door God gegeven met ons doopsel. De eerste en enige waarheid van de Kerk is namelijk de liefde van Christus, Zijn vergeving en Zijn zelfgave. Daarom moeten wij als gelovige christenen de barmhartigheid van God zichtbaar willen maken. In onze gezinnen, in onze parochies en onze kerkelijke gemeenschappen, in onze verenigingen en bewegingen, kortom, overal waar Christenen zijn, zouden mensen om ons heen oasen van barmhartigheid moeten kunnen vinden. Om met de woorden van de parabel te spreken: wij allen zijn de Kerk, de Kerk die meer dan ooit geroepen is om de ‘wonden’ van concrete mensen om ons heen te willen verzorgen, te verzachten met de olie van de troost, te verbinden met de barmhartigheid en met solidariteit, hoop en aandacht. Nu is het de tijd voor een terugkeer naar het wezenlijke! De Heer roept ons tot een liefdevolle, betrokken levenshouding die de zwakheden en de moeilijkheden van onze gezinsleden en medemensen in solidariteit en naastenliefde wilt helpen dragen, zoals de Samaritaan dat deed. Want vergeving en aandacht zijn een kracht die tot nieuw leven opwekt. En barmhartigheid is de moed die ons met hoop naar de toekomst doet kijken.

Laten wij de komende dagen over deze parabel blijven mediteren, en dan vooral over die laatste drie zinnen: “Wie van deze drie lijkt u de naaste te zijn van de man die in handen van de rovers gevallen is?” De wetgeleerde antwoordde: “Die hem barmhartigheid betoond heeft.” En Jezus sprak: “Ga dan en doet gij evenzo.”

<https://omhoog.org/>

Op de website van Omhoog heeft u de mogelijkheid om interactief deel te nemen

door een reactie te geven op het Commentaar op de lezingen.

ROOMS-KATHOLIEK

BISDOM PARAMARIBO

HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v. het RK Bisdom Paramaribo overmaken/storten op onderstaande rekening op naam van:

**Stichting Surinaamse missie
BRED - NEDERLAND**

NL78INGB0000120254

De Geloofwijzer

Maandag 14 juli

Eerste lezing Ex.1,814.22
Tussenzang Ps.124,18
Evangelie Mt.10,3411,1

Dagtekest
Mt.25,34.36.40: Zo spreekt de Heer: Komt, gezegenden van mijn Vader; Ik was ziek, en gij hebt Mij bezocht. Voorwaar, Ik zeg u: Al wat gij gedaan hebt voor een der geringsten van mijn broeders, hebt gij voor Mij gedaan.

Overweging
“Denk niet dat Ik vrede ben komen brengen maar het zwaard.” Wat betekenen deze woorden? In de hof van Olijven geeft Jezus een antwoord. Wanneer Petrus naar het zwaard grijpt, zegt Jezus: “Wie naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.” En in de Bergrede roept Jezus ons op om onze vijanden lief te hebben. En als iemand jou op de rechterwang slaat, keer hem ook de linker toe: “Denk niet dat Ik vrede ben komen brengen maar het zwaard.” In feite spreekt Jezus hier over een totale ommekeer. “Wie zijn vader, moeder, broer of zus meer bemint dan Mij is Mij niet waardig.” In Jezus worden wij uitgedaagd alles los te laten vanuit het geloof dat wij in het volgen van Jezus op zijn kruisweg door zijn dood het leven zullen vinden. De liefde Gods die in Jezus letterlijk handen en voeten gekregen heeft, wordt niet begrepen. Sterker nog, zij wordt afgewezen en daarin is het zwaard gelegen. De agressie komt van onze kant, omdat wij zwakke mensen zijn en niet van zijn kant. De apostel Paulus zegt niet voor niets: “Wij verkondigen een gekruisigde Christus, voor Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid.” In onszelf zullen wij dan ook het zwaard tegenkomen in onze strijd tegen de zonde. Dat wij met Jezus ons kruis dragen, dan zullen wij het geweld dat ons wordt aangedaan beantwoorden met louter liefde en trouw, het enige wapen dat de Heer zelf hanteert. En ons loon zal, aldus Jezus, groot zijn.

Gebed
God, Gij hebt de heilige priester Camillus de bijzondere gave geschonken de zieken lief te hebben. Wij vragen U omwille van zijn verdiensten: stort in ons de geest van uw liefde om U in onze broeders te dienen, en in het uur van onze dood in vrede naar U op te gaan. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Dinsdag 15 juli

Eerste lezing Ex.2,115a (II,nr.171,blz.292) (WM:blz.1308)
Tussenzang Ps.69,3.14.3031.3334 (II,blz.294) (WM:blz.1309)
Evangelie Mt.11,2024 (II,nr.172,blz.295) (WM:blz.1311)

Dagtekst
Te midden van de Kerkgemeenschap heeft de Heer hem doen spreken. Hij heeft hem vervuld met de geest van wijsheid en verstand. Met een ere gewaad heeft Hij hem bekleed.

Overweging
Gods volk in Israël wordt onderdrukt en God bereidt hun bevrijding voor. God zoekt een bijzonder kind uit, op een bijzondere manier

grootgebracht, dat deze bevrijding zal moeten voltrekken. Zo gaat dat steeds in Gods grote plan. Zo hoorden we in de eerste lezing over Mozes: te vondeling gelegd en in een Egyptisch paleis opgevoed, zal hij de bevrijder van zijn volk worden. En zo ook Jezus, Gods Zoon; Hij wordt geboren uit een maagd en door haar en haar man, de timmerman Jozef, opgevoed in een eenvoudig gezin in Nazareth. En Hij zal door zijn kruisdood en verrijzenis geheel de mensheid bevrijden. In het Evangelie horen we dat Jezus fel tekeer gaat tegen enkele steden in Galilea, het land van zijn herkomst. Hij heeft al eerder gezegd: een profeet wordt zelden erkend in zijn geboortestreek. Waarom hebben ze zich niet bekeerd, terwijl er zoveel wonderen in deze steden zijn gebeurd? Waarschijnlijk bleven zij Jezus zien wie Hij was in hun ogen: de zoon van Maria en de timmerman Jozef, een van hen, afkomstig uit het milieu van ambachtslieden, niet iemand die gestudeerd heeft of een Schriftgeleerde. Hoe kan die nu iets bijzonders te vertellen hebben? De wonderen hebben blijkbaar geen blijvende indruk op hen gemaakt. Jezus wordt net als de profeten uit het Oude Testament afgewezen. Zijn prediking zet hun luxe leventje maar op zijn kop, en dat willen ze niet. Ze stellen zich niet open voor Jezus, laten zich niet door Hem raken en bekeren. Terwijl Jezus degene is die de komst van het Rijk Gods aankondigt, die de verlossing van zonde en dood komt brengen. Hoe gaan wij om met Jezus? Zien we Hem als een bijzondere mens, die weldoende rondging maar helaas ter dood gebracht werd? Of willen we Gods Zoon in Hem herkennen, die in zijn wonderen ons al iets laat zien van het komende Rijk Gods? Willen we Hem zien als onze Verlosser? Durven we Hem na te volgen, als Hij ons oproept ons te bekeren en te richten op God? Durven wij zijn gebod van de liefde na te volgen: heb elkaar lief zoals Ik u heb liefgehad? Het gaat erom dat we Jezus niet alleen eendimensionaal als mens willen zien, maar tweedimensionaal: als God én mens. We moeten in zijn woorden en daden zijn goddelijkheid zien doorschemeren, en Hem ook als God eren. Laten we ervoor zorgen dat het oordeel, dat Jezus in het evangelie van vandaag heeft uitgesproken, niet voor ons zal gelden.

Gebed
Almachtige God, verhoor ons gebed bij de herdenking van de heilige Bonaventura. Geef dat de grote geleerdheid van deze bisschop ons ten goede komt, en laat ons hem altijd navolgen in zijn vurige liefde tot U. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Woensdag 16 juli

Eerste lezing Ex.3,16.912
Tussenzang Ps.103,14.67
Evangelie Mt.11,2527

Dagtekst
Gezegend zijt gij, maagd Maria, door God de Heer in den hoge meer dan alle vrouwen op aarde, want uw naam heeft Hij zo groot gemaakt, dat uw lof altijd door de mensen verkondigd zal worden.

Overweging
Soms zitten wij als volwassenen heel ingewikkeld te redeneren, en komen we er op gegeven moment helemaal niet meer uit. En dan komt een kind met een heel

eenvoudige oplossing: “Dat we daar niet aan gedacht hadden.” Dat is dan onze reactie. Jezus heeft het vandaag ook over zoiets: de grote boodschap blijft verborgen voor verstandigen en wijzen, maar wordt begrepen door kinderen. Bedoelt Jezus dat dan letterlijk, dat zijn Blijde Boodschap alleen voor kleine kinderen te bevatten is? Nee, dat niet, maar Hij bedoelt daarmee dat we de geest van eenvoud van een kind moeten aannemen. Zalig de armen van geest, zegt Jezus in de zaligsprekingen. En hoe vaak moeten we niet constateren dat mensen, die we maar simpel en eenvoudig vinden, de boodschap van het geloof veel beter hebben begrepen dan al die zogenaamd wijze mensen. In onze tijd lijden veel mensen aan zelfgenoegzaamheid. Je hebt aan jezelf genoeg, je weet het wel, je hebt geen ander nodig, jij bent de norm van alle wijsheid. Precies dus het tegendeel van de kinderen, de armen van geest, de eenvoudige mensen. De mensen die beseffen dat ze niet alles zelf kunnen, dat ze niet alles met hun verstand kunnen begrijpen, maar dat ze de hulp van Gods Geest nodig hebben. De Geest die ons verstand verlicht. Maar om die Geest toe te kunnen laten, zijn werk kunnen laten doen, moeten we ons nederig en eenvoudig opstellen, moeten we ons openstellen. Dat zijn juist de grootste wijzen die beseffen dat ze het niet alleen kunnen, dat ze de hulp van Gods Geest nodig hebben. De Blijde Boodschap van Jezus, die we met een eenvoudig hart en geest moeten begrijpen, is niet moeilijk of zwaar. Zijn boodschap luidt slechts: heb elkaar lief zoals Ik u heb liefgehad. En: Heb God lief, en de naaste gelijk uzelf. Daar hebben we geen groot verstand of jaren studie voor nodig om dit te kunnen begrijpen. We moeten niet onszelf tot norm maken, maar God en de naaste. En als het moeilijk wordt, is er Gods Geest om ons te helpen.

Gebed
Heer, laat ons hulp vinden in de voorspraak van de glorierijke maagd Maria. Wij vragen U, dat wij onder haar bescherming mogen komen tot de berg die Christus is. Die met U leeft en heerst. Amen.

Donderdag 17 juli

Eerste lezing Ex.3,1320 (II,nr.175,blz.299) (WM:blz.1314)
Tussenzang Ps.105,1.5.8.9.2427 (II,blz.300) (WM:blz.1314)
Evangelie Mt.11,2830 (II,nr.176,blz.301) (WM:blz.1316)

Dagtekst
Ps.16,15.1: Heer, in gerechtigheid zal ik voor U verschijnen; ik zal verzadigd worden, als uw glorie zich toont.

Wordt vervolgd op pagina 9

Doneer uw bijdrage voor Omhoog op het rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank t.n.v. R.K. Bisdom

met vermelding: DONATIE OMHOOG

De Geloofwijzer

Overweging

“Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt.” Dezelfde strekking vinden wij vandaag terug in de eerste lezing, waar de Heer tot Mozes zegt: “Ik draag zorg voor u, want Ik zie wat men u in Egypte aandoet.” De Heer is immers vol liefde en medelijden. En Jezus omschrijft die liefdevolle zorg van zijn hemelse Vader als volgt: “Zozeer heeft God de wereld liefgehad dat Hij ons zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven.” Mozes echter zal de opdracht die hij vandaag krijgt niet vanzelfsprekend op zich nemen. Hij voelt zich te zwak. Hij protesteert dan ook. In feite krijgt hij van God hetzelfde te horen als wat Jezus in het evangelie als volgt verwoordt: “Neemt mijn juk op uw schouders en leert van Mij.” Mozes mocht, door zich aan de Heer over te leveren zijn almacht ervaren in de bevrijding uit Egypte. Wij christenen mogen, indien wij Jezus’ juk op ons nemen bovenal gaan ervaren dat God zich in Hem openbaart als zachtmoedig en nederig van hart. In feite openbaart zich Gods almacht in Jezus bovenal in zijn liefde die alles gedragen heeft, verdragen en bovenal het kwaad van onze zonden heeft weggedragen. Laten wij dus niet sputteren maar vol overgave zijn juk op ons nemen. Dan zullen wij met Mozes Gods almacht zien, zijn liefde voor ons, zijn uitverkoren volk.

Gebed

God, om dwalenden de weg te wijzen, laat Gij het licht schijnen van uw waarheid. Geef dat allen die zich christenen noemen afwijzen wat afbreuk doet aan deze naam en nastreven wat daaraan beantwoordt. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Vrijdag 18 juli

Eerste lezing Ex.11,1012.14 (II,nr.177,blz.302) (WM:blz.1317)
Tussenzang Ps.116,1213.1518 (II,blz.304) (WM:blz.1318)
Evangelie Mt.12,18 (II,nr.178,blz.305) (WM:blz.1319)

Dagtekst

Ps.16,15.1: Heer, in gerechtigheid zal ik voor U verschijnen; ik zal verzadigd worden, als uw glorie zich toont.

Overweging

Vandaag in de eerste lezing het fundament van het oude Paschafeest van de Joden, dat zij vieren tot op de dag van vandaag. En het evangelie toont ons impliciet het fundament van het christelijk Paasfeest. Het gaat hier niet langer om het bloed van kalveren en bokken; Jezus’ vergoten bloed bracht ons verlossing en bevrijding. En wat betekent zijn bloed? De Hebreënbrief geeft ons een antwoord: “Brand- en slachtoffers hebt Gij niet gewild, die konden U niet behagen. Toen hebt Gij Mij een lichaam bereid en Ik zei: ‘Hier ben Ik, Ik ben gekomen Heer om uw wil te doen.’” In die heilige wilsovergave van Jezus ligt onze redding besloten. Het toont ons dat God liever barmhartigheid wil dan offers. Jezus is immers in Gods Naam gekomen, niet om rechtvaardigen te zoeken maar zondaars. Dat wij ons dus laten verlossen door Hem door het openen van ons hart voor zijn verlossende menswording.

Gebed

God, om dwalenden de weg te wijzen, laat Gij het licht schijnen van uw waarheid. Geef dat allen die zich christenen noemen afwijzen wat afbreuk doet aan deze naam en nastreven wat daaraan beantwoordt. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

zaterdag 19 juli

Eerste lezing Ex.12,3742 (II,nr.179,blz.306) (WM:blz.1320)
Tussenzang Ps.136,1.2324.1015 (II,blz.307) (WM:blz.1320)
Evangelie Mt.12,1421 (II,nr.180,blz.308) (WM:blz.1322)

Dagtekst

Gelukkig zijt gij, maagd Maria! Gij hebt de Schepper van het heelal gedragen; gij hebt Hem ter wereld gebracht die U heeft geschapen en voor altijd blijft gij maagd!

Overweging

Als je wil dat iets niet bekend wordt dan moet je vooral tegen mensen zeggen dat ze het niet verder mogen vertellen. Zo vergaat het Jezus vandaag ook. In feite komt op die manier de profetie van Jesaja tot vervulling.

Wat Jezus vooral voor ogen heeft is dat Gods wil tot voltooiing gebracht wordt en wel op zo’n manier dat Gods liefde voor de mensen door Hem niet alleen verkondigd maar ook waargemaakt zal worden: een gebroken mens zal Hij niet nog verder breken en waar nog hoop, geloof en liefde is, zal Hij die niet teniet doen. Bovendien wordt al voorzeggd dat Jezus zich als een Lam naar de slachtbank zal laten leiden. Hij zal geen ruzie maken noch zich verdedigen noch luid protesteren. Zo voltrekt zich in zijn persoon wat Jesaja voorzag in Jezus als Gods Welbeminde. Herkennen wij iets van Jezus’ overgave aan Gods wil in ons eigen leven? Nu wij de Moeder Gods eren mogen we ons bij haar aansluiten en met haar verenigen. Zij bleef als moeder en gelovige trouw aan haar Zoon en verwierf zo de erekrans in het thuiskomen bij God. Het kwaad dat de Farizeëen voor ogen hadden, wordt uiteindelijk overwonnen door liefde en trouw.

Gebed

Barmhartige God, kom onze zwakheid te hulp en geef ons op voorspraak van de Moeder van God, nu wij haar gedachtenis vieren, de kracht om uit de zonde op te staan. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Troki nanga piki fu psalm 69
A di fu tenafeyfi sonde ini a kerki yari. C
Ps. 69 (68) 14 en 17, 30-31, 33-34

Piki: Prisiri potiwan no lasi ati,
tai hori un ala di e suku Gado.

Masra na Yu mi e tyari begi.
sari mi na disi momenti,
Arki mi mi Masra en blesi mi na ini Yu lobi.
Yepi mi nanga yu bigi sari ati. *Piki:*

Bigi pina nanga sari e moro mi;
Gado mi Masra langa Yu anu en kibri mi.
Mi sa singi opo Masra nen,
taki En tangi alasei nanga prisiri. *Piki:*

Den potiwan sa si so en den sa prisiri,
Un ala di e suku Gado, tai dek’ati
Masra e arki a begi fu den mofinawan,
a no e fergiti den di de na strafu.

Piki: Prisiri potiwan no lasi ati,
tai hori un ala di e suku Gado.

DK Nelson

Op zondag 6 juli vond in Moengo de installatie plaats van een SSVP-conferentie (Sint Vincent de Paul). De SSVP zet zich in voor het verlichten van sociale noden binnen de parochiegemeenschappen.

Lees

het Commentaar op de lezingen
al vanaf vrijdag op de website
van Omhoog:

<https://omhoog.org/>

Een geschenk voor de “Lelies”: Nachtwake St. Antoniuskerk

Heb je ooit dat overweldigende geluk gezien van een 5-jarig kind dat op zijn verjaardag eindelijk die langverwachte nieuwe fiets krijgt? Op 4 en 5 juli ging een diepgekoesterde wens in vervulling: een gezegende nachtwake in de St. Antoniuskerk in Lelydorp. Eindelijk hoefden gelovigen de reis naar Paramaribo niet te maken; het spirituele hart klopte nu thuis. De kerk was zó vol, een levend bewijs van ongekende vreugde en enthousiasme. Niet alleen trouwe leden, maar ook verrassend veel jongeren en gelovigen uit de stad waren aanwezig. Opvallend was de toewijding van een zuster die de volgende ochtend vroeg les moest volgen. Ze bleef de hele nacht waken. Haar toewijding, en die van alle anderen, onderstreepte de unieke energie die door de kerk stroomde. De gelovigen hebben ook hun vreugde laten zien door eten dat zelf was klaargemaakt aan te bieden.

Gastvrije mensen

De gastvrije "Lelies," hebben een heerlijke soep en een unieke "rose-witte snack" van Javaanse oorsprong aangeboden aan de christelijke gemeenschap. Dit waren kleine gebaren die de diepe blijdschap en saamhorigheid perfect weerspiegelden. Met “Lelies” worden de gelovigen van Lelydorp bedoeld. De bezielende zang raakte de ziel en tilde de harten van alle aanwezigen op.

Lofprijzing en aanbidding

Eén lied bleef velen ongetwijfeld achtervolgen: "In a yuru fu ambegi, mi e las mi sfrefi in yu, ke mi masra, masra moro nanga moro mi wang gersie yu." Dit lied belichaamt onze transformatie in Gods gelijkenis, gekenmerkt door ons denken, spreken, handelen, liefde, vriendelijkheid en dienstbaarheid. Sommigen zongen met gesloten ogen en opgeheven handen, alsof ze met de engelen voor Gods troon zaten.

De "nachttegaal," zuster Doris Dijon, leidde de samenzang met bezieling. Haar optreden deed denken aan "de Muizenvanger van Hamelen," harten en zielen verzameland voor de Heer. Prachtige muzikale begeleiding versterkte de sfeer van de nachtwake. Zuster Doris werd begeleid door een organist, een gitarist en een cajón-drummer. Zelfs de 90-jarige zuster Agnes Dover nam met tederheid de leiding bij het zingen van de Litanie van Maria. Het refrein "Hoor ons roepen, O, moeder van God" weerklonk door de kerk. Maria is immers de zetel van wijsheid en onze trooster in droefheid. Zuster Agnes Dovers aanwezigheid en waakzaamheid de hele nacht waren een levend bewijs dat Gods oproep geen leeftijd kent. Hierna volgde een krachtige getuigenis.

De "Surinaamse Jona": Een les over Gods plan

Ken je het verhaal van Jona, die probeerde te vluchten voor Gods roep en uiteindelijk in de buik van een vis belandde? Tijdens de nachtwake in Lelydorp was het getuigenis van zuster Denise Maloncy, de "Surinaamse Jona", ontroerend. Net als Jona probeerde zij haar goddelijke opdracht te ontlopen, maar Gods plan bleek onvermijdelijk. Met een mix van humor en kwetsbaarheid deelde “Jona” haar verhaal over het opzetten van een gebedsgroep in Lelydorp. Ze dacht de boel te kunnen vertragen door onmogelijke eisen te stellen: ze vroeg om tien mensen, maar kreeg er vijftien; ze vroeg om de zegen

van Pater Kebry, die ook kwam; en toen ze verwees naar zuster Gerda Alvares -Misidjang, voorzitter van de Katholieke Charismatische Vernieuwing, werd ook dat obstakel overwonnen. De eerlijkheid van zuster Denise en haar volharding waren hartverwarmend en toonden op indrukwekkende wijze hoe Gods plan zich ontvouwde, resulterend in de bloeiende gebedsgroep en de gezegende nachtwake. De jeugd was ook enthousiast om te vertellen wat God voor hun heeft gedaan. De jeugd: Getuigenis en verlangen naar meer Tijdens de wake gaf een jonge man een treffende getuigenis: zijn geloof heeft hem weerhouden van verkeerde vrienden en hem geholpen om uitstekende schoolresultaten te behalen. Zijn verhaal heeft bevestigd wat velen hebben gevoeld: ondanks een wereld vol afleidingen, is er een diep verlangen naar spiritualiteit en gemeenschap onder de jeugd. Dit is een krachtig signaal; de vraag is nu hoe de kerk dit enthousiasme kan vasthouden en voeden.

Wat echt opviel was de standvastige aanwezigheid van de jongeren. Eerlijk gezegd had ik verwacht dat ze midden in de nacht zouden afhaken, maar het tegendeel bleek waar. Ze bleven de hele wake, offerden hun slaap op, niet uit verplichting, maar uit pure, onvoorwaardelijke liefde voor de Heer. Hun toewijding was echt inspirerend en zaait een veelbelovend zaadje voor de toekomst van de kerk.

De kerk heeft nu de kans om actief in deze jongeren te investeren. Denk aan activiteiten zoals interactieve workshops over geloofsvragen, inspirerende muziekavonden met spirituele liederen, of projecten waarbij jongeren hun geloof in de praktijk kunnen brengen. Wie trekt zijn handschoenen aan? Deze jongeren kunnen zich in ieder geval aanmelden voor het Youth Festival van de Katholieke Charismatische Vernieuwing in september 2025 en het seminar: Leven in de Geest in oktober. Actief deelnemen aan christelijke activiteiten, maar ook stanvastig blijven in de storm zijn fundamenteel voor persoonlijke en spirituele groei.

Vertrouwen in de storm

Geïnspireerd door een thema gehaald uit Habakuk 1 en 2 en het verhaal van Jezus die de storm stilt in Marcus 4, ontdekten we hoe gelovigen door de eeuwen heen geconfronteerd worden met twijfel. Habakuk vroeg zich af waarom God niet ingreep, net zoals wij soms Zijn afwezigheid ervaren te midden van onze strijd.

Toch laat God zien dat Hij trouw is. 'De rechtvaardige zal door zijn geloof leven.' Zelfs als de storm raast, nodigt Hij ons uit tot

vertrouwen. Zoals Jezus de storm bedaarde met één woord en Petrus redde toen hij zonk, zo strekt God ook vandaag nog zijn hand uit."En juist wanneer we denken dat we alleen zijn, blijken het niet onze 'footprints in the sand' te zijn, maar die van Hem die ons draagt. De stormen mogen komen—God is er, midden in de chaos en Hij biedt ons licht en hoop in het dal van diepe duisternis.

Gebed als wapen: Veerkracht in onzekere tijden

Wanhoop tast het geloof aan en leidt tot hoopverlies, een realiteit voor christenen zowel binnen als buiten de kerk. Het vuur van het geloof kan uitdoven wanneer gebeden lang onverhoord blijven en twijfel toeslaat. Maar juist dan vinden we troost en kracht bij God. Mijn overtuiging is glashelder: bij het Heilig Hart van Jezus is er hoop voor deze hopeloze wereld.

De inzet van zuster Astra Mac Nack, die vol overtuiging bad voor jongeren en gezinnen en de Heilige Aartsengel Michaël aanriep, onderstreepte een essentiële waarheid: volharding in gebed is cruciaal. Een zuster inspireerde de "wakers". Ze benadrukte dat er altijd hoop is, zelfs als een antwoord op gebed lang op zich laat wachten. Een diepgeworteld geloof, gevoed door constant en vurig gebed, is het krachtigste wapen in geestelijke strijd en biedt de nodige veerkracht om de uitdagingen van het leven te doorstaan. Bepaalde bijbelverhalen leren ons over hindernissen van bijbelfiguren, maar fungeren ook als bron van kracht en inspiratie om een hoopvol hart te hebben.

De diepte van geloof: Kracht, Harmonie en Dienstbaarheid

"Waar het hart vol van is, loopt de mond van over." Dit spreekwoord kreeg een krachtige betekenis tijdens de nachtwake. De aanwezigen waren zichtbaar geraakt, hun harten vervuld van geloof en hoop. Dit kwam goed tot uiting toen het Heilig Hart van Jezus en het Onbevleete Hart van Maria samenkamen. Aanwezigen brachten al hun zorgen voor deze verenigde harten, wetende dat hier ware en blijvende hoop te vinden is. Hun monden liepen over van gebeden, en kaarsjes symboliseerden deze diepe verzoeken, smeekten Maria om voorspraak bij Jezus.

Na afloop bleef een deel van de gemeenschap achter om de kerk schoon te maken. Deze daad van liefde en dienstbaarheid bewees nog meer dat geloof niet alleen in gebed leeft, maar ook in concrete actie. Zoals het hart vol was, zo handelden ook de handen.

Opgemaakt door: Cheryl Jacott- Daal